

Onze erfenis in Christus

Dit is eigenlijk de boodschap van het Evangelie. Deze studie zal u een duidelijker beeld en een beter verstaan van de Bijbel geven.

Romeinen 4: 1-13 *“Wat heeft Abraham, onze voorvader naar het vlees, verkregen? Indien Abraham uit werken gerechtvaardigd is, dan heeft hij roem, maar niet bij God. Maar wat zegt het Schriftwoord? Abraham geloofde God, en dat werd hem tot gerechtigheid gerekend.*

Nu wordt hem, die werkt, zijn loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid. Gelijk ook David de mens zalig spreekt, aan wie God gerechtigheid toerekent zonder werken.:

Zalig zij, wier ongerechtigheden vergeven zijn, en wier zonden bedekt zijn. Zalig de man wiens zonde de Heer geenszins zal toerekenen (Psalm 32: 1-2)”.

Geldt deze zaligspreking dan de besnedene of ook de onbesnedene? Wij zeggen immers: Het geloof werd Abraham tot gerechtigheid gerekend (Genesis 15:6). Maar was hij toen besneden of onbesneden? Onbesneden! Want het teken der besnijdenis ontving hij (pas in Genesis 17:9-10) als het zegel der gerechtigheid van dat geloof, dat hij in onbesneden staat bezat.

Zo kon Abraham een vader zijn voor alle onbesneden gelovigen, opdat aan hen de gerechtigheid zou kunnen worden toegerekend.

En zo kon hij ook een vader zijn van de besnedenen, voor hen die uit de besnijdenis zijn, maar ook treden in het voetspoor van het geloof, dat Abraham in onbesneden staat bezat”.

En nu komt een tekst die het principe, dat hier geldt, uitlegt:

Romeinen 4:14-16 *“Want niet door de Wet had Abraham of zijn nageslacht de belofte, dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door de gerechtigheid van het geloof.*

Abraham kreeg de belofte, dat hij de hele wereld zal erven. Dat zegt de Bijbel. En deze belofte wordt gedaan aan Abraham en aan zijn nageslacht (er staat in feite: aan zijn zaad). Zaad zou hier een betere vertaling zijn van de Griekse tekst.

Abraham ontving de belofte dat hij de erfgenaam zou zijn van de hele wereld.

Galaten 3: 6-9 *“Zo heeft ook Abraham God geloofd, en het is hem tot gerechtigheid gerekend. Gij bemerkt dus dat zij, die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn. En de Schrift, die tevoren zag dat God de heidenen uit geloof rechtvaardigt, heeft tevoren aan Abraham het Evangelie verkondigd: In u zullen alle volkeren gezegend worden (dezelfde belofte als in Genesis 12, 1-3).*

Zij die uit het geloof zijn, worden dus gezegend samen met de gelovige Abraham”.

Hier staat dat God het Evangelie al aan Abraham heeft verkondigd, lang voordat die tijd gekomen was. En Abraham geloofde dat Woord van God door het in geloof aan te nemen. Daarom werd hij door God gerechtvaardigd. Hij krijgt de belofte dat door hem alle volkeren van de aarde gezegend zullen worden.

Dit is de **Belofte**, die Abraham ontvangt: alle volkeren van de wereld zullen door hem gezegend worden. Zo zou Abraham erfgenaam van de hele wereld worden.

We hebben gelezen dat Abraham en zijn zaad erfgenamen zouden worden van de hele wereld. Dat lezen we in

Genesis 12: 1-3 *“De Heer zei tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap, en uit uw vaders huis, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten (families) van de aarde gezegend zijn”.*

Dit is het moment waar Paulus over schrijft aan de Galaten. Alles, waar Paulus over schrijft, heeft zijn bronnen in het Oude Testament, en we gaan die bronnen opzoeken. Hier krijgt Abraham de belofte dat hij de hele aarde zal erven. Alle volkeren van de wereld zullen worden gezegend door hem.

Dat is nogal wat! Het duurt dan ook 3 hoofdstukken in Genesis voordat Abraham dit kan geloven. Hij gelooft het niet onmiddellijk

Genesis 15: 5-6 *“God leidde Abram naar buiten en zei: Zie toch op naar de hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt. Zo talrijk zal uw nageslacht zijn. En Abraham geloofde in de Heer, en Hij rekende het hem toe als gerechtigheid”.*

In het begin van Genesis-15 zegt Abraham tegen God: Ik heb geen kinderen, hoe kan die Belofte dan in vervulling gaan? In vers 5 laat God Abraham de sterren aan de hemel zien, en Hij zegt: “Zo talrijk zal je nageslacht (zaad) zijn”.

Wij gebruiken het woord “nageslacht”, maar er zou moeten staan het woord “zaad”. Want het gaat over sperma.

Dus: in Genesis-12 ontvangt Abraham de belofte, in Genesis-15 gelooft hij het. En God rekent hem dat geloof toe als gerechtigheid.

Galaten 3:16 *“Nu werden aan Abraham de beloften gedaan, en aan zijn zaad (Genesis 12:3). Hij zegt niet: ‘en aan zijn zaden’, in het meervoud, maar in het enkelvoud: ‘en aan uw zaad’, dat wil zeggen: aan Christus”.*

De belofte wordt gegeven aan Abraham en aan zijn zaad. Dat ene zaad is Jezus. Ik zal iets vertellen over het joodse erfrecht. Als een joods vader zijn kinderen hun erfdeel ging geven, dan riep hij zijn zonen voor zich. Te beginnen bij de oudste zoon kreeg ieder dan zijn erfdeel door middel van een zegen. De vader zegende zijn zoon, en deed hem een belofte. De erfenis wordt dus verkregen door een zegen en een belofte. En het enige wat een zoon daar op dat moment mee kan doen is dat woord geloven.

De erfenis van de hele wereld komt door Jezus, want Hij is de eerstgeboren Zoon van de hemelse Vader. Jezus is de Zoon van God, en de Vader heeft Hem alles in handen gegeven. De aarde en al wat daarop is, is daarom het bezit van Jezus.

Dat is logisch.

Daar gaat het over in Galaten 3:16. De belofte wordt gedaan aan Abraham en aan zijn zaad (= Christus).

Een belofte is iets anders dan een overeenkomst.

- Een belofte is een testament, en je krijgt dat door geboorterecht. Je kunt een erfenis niet verdienen door ervoor te gaan werken. Je krijgt je erfdeel omdat je een zoon bent. En je krijgt het door de gedane belofte te geloven.
- Een overeenkomst of Verbond is een (zakelijke) afspraak tussen 2 partijen. Dat gaat over voorwaarden: als jij dit voor mij doet, dan doe ik dat voor jou.

Nu is er een moeilijkheid bij de belofte. Wie de gedane belofte gelooft, heeft daarmee ook de erfenis aanvaardt. En die kun je niet meer terugnemen. Een gedane belofte, een gegeven zegen, kun je niet meer ongedaan maken of later aanpassen.

In Genesis 27 geeft Isaac zijn zegen en belofte aan Jakob deed, geloofde Jakob hem. En toen was het te laat voor zijn broer Esau, die het geboorterecht had. De fout kon niet meer worden hersteld.

We vinden het principe van geloven in een gegeven belofte vaak terug in het leven van Jezus, met name in Zijn onderricht over het bidden.

Marcus 11:22-24 *“Hebt geloof in God. Voorwaar Ik zeg u: wie tot deze berg zou zeggen ‘hef u op en werp u in de zee’, en in zijn hart niet zou twifelen maar geloven dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden. Daarom zeg ik u: al wat gij bidt en begeert, gelooft dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden”.*

Lucas 11:9-13 *“Ik zeg u: Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een ieder die bidt, ontvang; en wie zoekt, vindt; en wie klopt, hem zal opengedaan worden.*

Is er soms een vader onder u, die, als zijn zoon hem om een vis vraagt, hem voor de vis een slang zal geven? Of als hij om een ei vraagt, hem een scorpioen zal geven? Indien gij dan, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemel de heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden?”

Johannes 16:23-24 *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in Mijn naam. Tot nu toe hebt gij niet om iets gebeden in Mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervult zij”.*

Wie gelooft heeft reeds ontvangen.

Wie gelooft zal God danken alsof het beloofde al gegeven is.

Abraham heeft van God een geweldige belofte gekregen.

Nu gaat God met hem ook nog een Verbond sluiten. God heeft veel verbonden gesloten met veel mensen. Hij maakte een verbond met Noach, met het volk Israël door de Wet. Nu sluit God een verbond met Abraham.

Dit moeten we niet uit het oog verliezen: een verbond is geen belofte!

Genesis 17:7-9 *“Ik zal Mijn Verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig Verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn. Ik zal aan u en uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaän, tot een altoosdurende bezitting geven, en Ik zal hen tot een God zijn”*

Hier wordt weer gesproken over zaad en nageslacht, nakomelingen, het volk Israël. Want in deze context is zaad meervoudig, het gaat over generaties. En: “Ik zal hén (meervoud) tot een God zijn”.

Het volgende moeten we heel goed begrijpen:

- In de Belofte krijg het zaad van Abraham (= Jezus) heel de aarde als erfenis.
- Het land Kanaän is deel van de verbondsbelofte: de nakomelingen van Abraham zullen dat land krijgen als eeuwige erfenis.

Er is op dit punt heel veel verwarring. Er zijn veel verbonden met verbondsbeloften. Er zijn heel wat beloften gegeven aan het volk van Israël. En aan ons. Maar deze Belofte in Genesis 12:3 is gedaan aan Abraham en zijn zaad.

In Genesis-17 sluit God een verbond met Abraham en zijn nakomelingen.

Genesis 17:9-10 *“Voorts zei God tot Abraham: En wat u aangaat, gij zult Mijn Verbond houden, gij en uw nageslacht in hun geslachten. Dit is Mijn verbond dat gij zult houden tussen Mij en u en uw nageslacht: dat bij u al wat mannelijk is besneden worde; gij zult het vlees van uw voorhuid laten besnijden, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en u”.*

De overeenkomst is dat Abraham en zijn nakomelingen besneden moeten worden. Dat is het teken van het Verbond. Dan zullen zij het land Kanaän, waar ze nu als vreemdelingen zijn, beërven.

Laten we nu weer teruggaan naar de tekst waarmee we begonnen, Romeinen 4.

Romeinen 4:9-10 *“Geldt deze zaligspreking (zegen) dan de besnedene of ook de onbesnedene? Wij zeggen immers: Het geloof werd Abraham tot gerechtigheid gerekend (Genesis 15:6). Maar was hij toen besneden of onbesneden? Onbesneden! Want het teken der besnijdenis ontving hij (pas in Genesis 17:9-10) als het zegel der gerechtigheid van dát geloof, dat hij in onbesneden staat bezat. Zo kon hij een vader zijn van alle onbesneden gelovigen, opdat hen de gerechtigheid zou worden toegerekend. En zo kon hij ook een vader zijn van de besnedenen, voor hen namelijk die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook treden in het voetspoor van het geloof, dat onze vader Abraham in onbesneden staat bezat”.*

Abraham gelooft in Genesis 15 in de gegeven Belofte, in onbesneden staat.

Hij geloofde voordat hij in Genesis 17 besneden werd. Daardoor is Abraham de vader van de gelovigen die niet uit Israël zijn.

De sleutel is dat Abraham de Belofte (Genesis 12:3; Genesis 15:5-6) geloofde voordat hij besneden werd. En een belofte kun je niet terugdraaien of ongedaan maken. Je kunt er achteraf geen voorwaarden meer aan toevoegen.

Dat was het probleem van Isaak, toen hij zijn zegen en belofte aan de verkeerde zoon had gegeven. Hij kon Esau wel een andere zegen geven.

Het volgende is een zeer bevrijdende boodschap: Galaten 3:16-19.

Galaten 3:16 *“Nu werden aan Abraham de beloften gedaan, en aan zijn zaad. Hij zegt niet: ‘en aan zijn zaden’, in het meervoud, maar in het enkelvoud; ‘en aan uw zaad’, dat wil zeggen: aan Christus”.*

Het volgende vers is in veel nieuwe vertalingen niet goed vertaald, maar wel in de King James Bijbel en in de Statenbijbel, die uit de Griekse grondtekst vertaald zijn.

Galaten 3:17

“Ik bedoel dit: de Wet, die 430 jaar later is gekomen, maakt het testament, waaraan door God tevoren rechtskracht verleend was, niet ongeldig, zodat de Wet de Belofte haar kracht zou doen verliezen”.

Er had moeten staan:

Een Verbond, dat geratificeerd is door God in Christus, de Wet die 430 jaar later kwam, kan niet de Belofte wegnemen.

De Wet kan de Belofte niet wegnemen.

De Wet, die 430 jaar na de Belofte kwam, kan de Belofte niet ongedaan maken omdat je een gegeven belofte achteraf niet meer kunt veranderen.

- Je hebt de Belofte, gedaan aan Abraham en Christus, met als erfenis de hele wereld;
- en je hebt het Verbond, de Wet van Israël. Zij erven het land Kanaän.

Samen zijn ze het hele Oude Testament.

Galaten 3:18

“Immers: als de erfenis van de Wet afhangt, dan niet van de Belofte. En juist door een belofte heeft God aan Abraham Zijn gunst bewezen”.

De erfenis komt niet voort uit de Wet, maar uit de Belofte.

Onder de Wet kennen we geen gunsten, daar zijn alleen verplichtingen.

Zij die onder de Wet leven, zijn wij slaven van die Wet.

Zij die onder de Belofte vallen zijn zonen Gods.

Vergelijk het maar met een bedrijf. De zoon van de baas zal de zaak erven. De werknemers verdienen er hun brood, maar zij zullen het bedrijf nooit kunnen erven.

Op dit punt was binnen de Kerk van de eerste eeuw veel verwarring. De gelovigen uit de Joden wilden de gelovigen uit de heidenen de besnijdenis opleggen. Ze begrepen niet het verschil tussen het zaad (enkelvoud, Christus) en het zaad (meervoud, nakomelingen van Abraham, Galaten 3:16)

Hier spreekt Jezus met de Joden, die in Hem geloofden, en die waren kwaad.

Johannes 8:31-33

“Jezus zei tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in Mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij. En gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrij maken. Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams nageslacht en zijn nooit iemands slaven geweest; hoe zegt Gij dan: gij zult vrij worden”?

Deze joodse gelovigen waren kwaad omdat ze zichzelf zagen als vrije nakomelingen (zaad – meervoud) van Abraham. Maar Jezus ziet hen als slaven onder de Wet, die vrijgezet moeten worden. In feite zegt Hij: nee, Ik ben Abrahams zaad (enkelvoud).

Over deze uitleg bestond veel verwarring in de Gemeente van Rome. Paulus moet overal waar hij komt deze verwarring aanpakken, de Wet (besnijdenis) en de Belofte ontwarren.

- Het Verbond en de Wet waren aangegaan met Israël, met als erfenis het land Kanaän.
- De Belofte van de hele wereld als erfenis is gedaan aan Christus. Zijn volgelingen vallen niet onder de Wet, hoeven dus niet besneden te worden.

Galaten 3:19

“Waartoe dient dan de Wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen, waarop de Belofte sloeg. En zij is op last van God door engelen in de hand van een Middelaar gegeven”

De Wet is toegevoegd vanwege de zonde, totdat het zaad der Belofte (Jezus) zou komen.

Ik geef u wat bijbelteksten waar u een en ander in andere bewoordingen opnieuw kunt nalezen.

Hebreeën 6-13

“Want toen God aan Abraham Zijn belofte deed zei Hij: Voorzeker zal Ik u zegenen, en zeker u vermeerderen. En zo, door geduld te oefenen, heeft Abraham het beloofde verkregen”.

De belofte (= de erfenis) komt door een zegen.

Nu komt er iets bijzonders:

Er komt zegen voort uit de Belofte, en er komt zegen voort uit het Verbond (de Wet). Want als je voldoet aan de voorwaarden van de Wet, dan word je gezegend. Het is interessant om een vergelijking te maken tussen deze beide soorten zegeningen.

Deuteronomium 28:1-14 gaat over de zegeningen van de Wet (lees die eens). Als je alle geboden onderhoud, zul je al die zegeningen krijgen.

De rest van Deuteronomium 28 gaat over de vloek, die over je komt als je de Wet niet houdt.

De Wet kent derhalve zegeningen
voorwaarden
vervloeking.

Kijken we nu naar de zegen, die de Belofte aan Abraham en zijn zaad (enkelvoud) geeft:

Genesis 12: 1-3

“De Heer zei tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap, en uit uw vaders huis, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten (families) van de aarde gezegend zijn”.

De zegeningen zijn twee verzen lang. Daarna gaat Abraham op weg, en Lot gaat met hem mee. Er zijn geen voorwaarden verbonden aan deze zegeningen. God zegt niet: Als jij dit doet, dan doe Ik dat. Daarom is het een Belofte. En er als er geen voorwaarden zijn, dan zijn er ook geen vervloeking voor wie niet doet wat hij heeft beloofd.

Een Belofte kent alleen maar zegeningen.

Het Nieuwe Testament is gekomen door het zaad (enkelvoud) van Abraham: Jezus Christus. Zijn Evangelie is aan ons gegeven als een Belofte. Aan het volgen van Jezus zijn geen voorwaarden verbonden, geen vervloeking, alleen zegeningen.

Galaten 3:10-11

“Allen, die het van werken der Wet verwachten, liggen onder de vloek. Want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die zich niet houdt aan alles, wat geschreven is in het Boek der Wet, om dat te doen. En dat door de Wet niemand voor God gerechtvaardigd wordt, is duidelijk. Immers: de rechtvaardige zal uit geloof leven”.

Hier kun je het verschil zien.

- Aan de Wet zijn verbonden voorwaarden, zegeningen en vervloekingen.
- Als je onder de Wet leeft, dan leef je onder een vloek. Want dan moet je je aan alle regels houden, en dat kan niemand. Daarom kan de Wet geen leven brengen, en de Wet kan niemand rechtvaardigen.
- Wie uit geloof leeft heeft deel aan de Belofte die via Abraham en Jezus gekomen is. En de Belofte kent alleen zegeningen.

Bij de Wet gaat het niet om geloof: bij de Wet gaat het om je eigen inzet, je eigen “werken”.

Maar de Belofte komt door je geloof in God.
Je ontvangt de Belofte door je geloof.

Het geweldige nieuws, het Evangelie, staat in:

Galaten 3:13-14

“Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der Wet door voor ons een vloek te worden. Want er staat geschreven: Vervloekt is eenieder, die aan het hout hangt (Deuteronomium 21:23; Johannes 19:31). Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte van Gods Geest zouden ontvangen door het geloof”.

Dat is prachtig! Jezus neemt de vloek van de Wet van onze schouders, opdat wij kunnen ontvangen de zegen van de Belofte aan Abraham! Daar gaat het om als wij praten over redding en bevrijding: dat wij onze erfenis zullen krijgen.

Wij ontvangen al tijdens ons leven op aarde de zegen, en onze erfenis. We zullen echter volledig in onze erfenis wandelen als we een verheerlijkt lichaam krijgen in de hemel. De erfenis krijgen we door geboorterecht als zonen van God. Daarom mogen wij Hem noemen: Abba, onze Vader.

Wat betekent het woord ‘redding’? Het komt van het griekse woord ‘soteria’. Het heeft heel veel betekenissen, maar in principe gaat het over redding, veiligheid, genezing, voorspoed, bevrijding, heelheid... Kortom dat zijn onze zegeningen van elke soort.

Als we die ‘soteria’ ontvangen door ons geloof in Jezus, dan krijgen we ons geboorterecht. Want dan worden we de ‘zonen Gods’ van Romeinen 8:19. We zijn dan niet langer als slaven, we worden zonen. En we mogen God aanroepen met Abba, Vader.

Als we dan nu een zoon zijn, dan hebben we ook een erfenis. We zijn bevrijd van de vloek van de Wet, dat is onze redding. We zijn nu onder de Belofte, en mogen elke denkbare vorm van “soteria” van zegeningen, ontvangen. Is dat niet geweldig?

Het belangrijkste, wat wij ons goed dienen te realiseren, is, dat onze redding, en de daarbij vrijkomende zegeningen, niet ons deel worden door onze eigen inspanning of “werken”. Er zijn geen voorwaarden waaraan wij moeten voldoen. We krijgen onze erfenis door een geboorterecht.

Jezus Christus is de eerstgeborene. Toen wij Hem in ons hart aannamen als onze Heer en Verlosser, ontvingen we ook de zegeningen, zonder voorwaarden vooraf of achteraf. Want door ons geloof zijn wij mede-erfgenamen van Christus geworden. We zijn mede-erfgenamen geworden van Zijn zegeningen.

Jezus is het zaad (enkelvoud), maar Hij is ook één van de nakomelingen van Abraham. En Hij is de Enige die de Wet volledig heeft gehouden en vervuld. En als je de hele Wet vervult, en je faalt nooit, dan krijg je alle zegeningen van de Wet. En geen van de vervloekingen.

Dus Jezus, die de hele Wet in ieder opzicht heeft vervuld, werd het volmaakte offer, het Lam Gods, dat geslacht werd voor onze redding. Hij ontving daarom alle zegeningen van de Wet. Hij ontving ook alle zegeningen van de Belofte.

En van dat alles zijn wij mede-erfgenamen, door ons geloof in hem...!!!

Is er dan geen Wet meer?

Natuurlijk wel. Jezus kwam niet om de Wet weg te nemen of te veranderen, maar om deze te vervullen.

Matheus 5:17-18 *“Meent niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u”eer de hemel en de aarde vergaan zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied”.*

Maar nu is er geen geschrevene Wet meer zoals in het Oude Verbond, in steen gebeiteld, maar er is nu een Wet die in ons hart geschreven wordt.

Jeremia 31:31-33 *“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden: mijn Verbond dat zij verbroken hebben, hoewel Ik Heer over hen ben. Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: Ik zal Mijn Wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven”.*

Als gelovigen in Christus leven wij niet meer volgens het oude van de Wet, maar naar het nieuwe van de Geest. Er is nu een wet die door de H.Geest geschreven wordt in ons hart. We zijn bevrijd van de Wet.

En wat is dan die nieuwe Wet?

Dat is de Wet van de Liefde. Want Liefde is de vervulling van de Wet. Niet van de Wet van Mozes, want dan zou je te maken krijgen met allerlei offers. Maar liefde is de vervulling van de Wet die de Geest in je hart heeft geschreven.

Romeinen 13:8

“Zijt niemand iets schuldig dan elkander lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de Wet vervuld”.

Had Abraham een Wet, waaraan hij zich moest houden?

Vóór Genesis-17 had hij geen voorwaarden, waaraan hij moest voldoen om zegen te ontvangen.

Wat de Wet namelijk niet kan, is liefde voorschrijven als voorwaarde om zegen te ontvangen. Geen enkele wet kan dat. Liefde wordt vanuit een vrije keus gegeven. Je kunt het niet verdienen en niet kopen, de wet kan het niet als een commando opleggen. Je geeft liefde en ontvangt liefde als een gave, een cadeau, gratis, en in vrijheid.

Als je liefde hebt, dan heb je de Wet vervuld. Want in je liefde voor anderen kun je niet doden, niet stelen, geen overspel plegen, enz. Dan heb je de letter van de Wet niet meer nodig, want de liefde in je hart zal alleen willen zegenen.

De Belofte aan Abraham was die wet van de liefde: “...met u zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden”. Dat is ook dezelfde wet van de liefde die de H.Geest nu in ons hart legt. In feite is het Nieuwe Testament een gedetailleerde uitwerking van die wet van de liefde. Paulus legt bij verschillende gelegenheden uit hoe wij behoren te leven als ‘zonen Gods’ in de verschillende omstandigheden van ons dagelijks leven, in de cultuur waarin je leeft.

Wat gebeurt er als je de wet van de liefde breekt?

Dan heb je nog steeds de Belofte. Want die kan niet worden teruggenomen of veranderd; je erfenis blijft er voor jou staan. Die heb je immers door je geboorterecht gekregen. God zal je wel disciplineren, tot de orde roepen, maar je houdt altijd de belofte van je erfenis via je geboorterecht.

In de gelijkenis van de verloren zoon vraagt de jongste zoon zijn erfdeel aan zijn vader. En hij krijgt dat: het is immers een belofte, zonder voorwaarden, die hij heeft gekregen als geboorterecht. Vervolgens verkwist hij zijn erfdeel aan een liederlijk leven. Tenslotte besluit hij terug te gaan naar zijn vader, die hem direct weer als zoon ontvangt en in ere herstelt. Want een zoon blijft altijd het kind van zijn vader, en die relatie kan nooit ongedaan gemaakt worden. En dat is een zegen.

Het tegenovergestelde wordt dan ook duidelijk: tegenover de zegen staat de vloek. En dat is: het gescheiden zijn van je vader, gescheiden zijn van God.

Een werknemer is een loonslaaf, en als hij niet voldoet in zijn baan kan de baas hem ontslaan en wegsturen. Maar de zoon van de baas heeft een andere optie. Die zal niet ontslagen worden, die zal zijn bediening niet verliezen, maar als hij fouten maakt zal zijn vader hem corrigeren en disciplineren. Maar de vader zal zijn zoon niet afwijzen, niet loslaten. En als je je les geleerd hebt zul je nog beter je werk kunnen doen. Dat betekent het dat je een zoon bent.

Christenen zijn zonen Gods, zij kunnen nooit worden onterfd. Want de gegeven Belofte wordt niet teruggetrokken. Wel kunnen christenen bij hun hemelse Vader weglopen, zich bewust op alle mogelijke manieren misdragen, uit eigen vrije wil tegen al Gods geboden ingaan.

Maar dit is de zekerheid die wij als christenen hebben: we zijn geen slaven meer, we leven niet meer onder de angst en niet meer onder de Wet. We zijn zonen van God geworden. Een Vader, die van Zijn zonen houdt, zal hen natuurlijk wel corrigeren en

opvoeden, maar Hij kan hen niet onterven. Alle grote godsmannen kennen dit principe, dat wij zonen Gods zijn, en dat God Zijn kinderen nooit zal verlaten. Zo leven wij vanuit die erfenis.

Wij kunnen niet uit Vaders hand worden geroofd.

Johannes 10:28-29 *“Mijn schapen horen naar Mijn stem (zegt Jezus) en Ik ken ze en zij volgen Mij. En Ik geef hen eeuwig leven, en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid, en niemand zal ze uit Mijn hand roven. Wat Mijn Vader Mij gegeven heeft, gaat alles te boven. En niemand kan iets roven uit de hand van Mijn Vader. Ik en de Vader zijn één”.*

En niets kan ons scheiden van de liefde van God.

Romeinen 8:31-32 *“Als God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?”*

Romeinen 8:35 *“Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?”*

Romeinen 8:37-39 *“Maar in al onze verdrukkingen zijn wij méér dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad. Want ik ben verzekerd dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst noch krachten; noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze heer”.*

Wij houden altijd onze erfenis. We kunnen die verkeerd gebruiken, zoals de verloren zoon, en God zal dat gebruiken om je discipline bij te brengen, en daardoor je opvoeding afronden. Maar Hij blijft je Vader, en zal je nooit afwijzen. Zijn zoon blijft altijd Zijn zoon.

Dit is de verwarring die in de eerste Gemeenten is gekomen. En het is nog steeds een stuk verwarring in de Kerk van vandaag: veel gelovigen menen dat zij hun erfenis in Christus ook nog moeten verdienen door het doen van goede werken. Alsof ze nog slaven zijn. Maar leven als zonen of leven als slaven, dat zijn twee totaal verschillende werelden!

- Een slaaf heeft geen keus, geen vrijheid, hij moet gehoorzamen. Anders krijgt hij een afstraffing, of erger. Hij moet voor zichzelf zorgen, hij moet zijn vrijheid en redding zelf proberen te verdienen. Daarom is de slaaf sterk ik-gericht, gierig. Hij heeft geen erfenis. En alles wat hij doet of nalaat is alleen maar gericht op zijn eigen eventuele bevrijding.
- Een zoon is dienstbaar onder de leiding van zijn Vader, niet ik-gericht maar op zoek naar het welzijn van de ander. Hij is al gered, hij is al vrij. Hij hoeft daar zelf niets meer voor te doen. Hij zal wel dingen doen om anderen te helpen om gered te worden.
Een zoon is dienstbaar ingesteld, en werkt mee met zijn vader om diens zaak uit te bouwen. Hij weet immers dat hij alles op een dag zal erven; samenwerken is hier investeren in je eigen erfenis. Hij hoeft daar niet voor te werken, want een erfenis kan je niet verdienen. Dat is je geboorterecht.

En als je een eeuwige erfenis hebt, dan heb je ontzettend veel!

Dus begin je daarvan uit te delen aan anderen.

Als je dat gaat begrijpen, dan verandert heel je stijl van leven.

Daarom deed Jezus niets als Hij geen opdracht van Zijn Vader kreeg.

Johannes 4:34 *“Jezus zei tot Zijn discipelen: Mijn spijs is de wil te doen van Degene, die Mij gezonden heeft”.*

Johannes 5:19-23 *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen. Want wat Deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo. Want de Vader heeft de Zoon lief, en toont Hem al wat Hij zelf doet; en Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert. Want gelijk de Vader de doden opwekt en doet leven, zo doet ook de Zoon leven, wie Hij wil. Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven, opdat allen de Zoon eren gelijk zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert ook de Vader niet, die Hem gezonden heeft”.*

De Kerk realiseert zich niet wie zij werkelijk is. Zij gedraagt zich nog vaak als de slaaf, die bang is voor zijn meester, en die meent door goede werken iets te kunnen verdienen.

Het zou er in de wereld heel anders uitzien als de Kerk zich zou gaan realiseren dat de belofte van God geen voorwaarden kent, alleen maar zegeningen.

Ik bid niet om gezegend te worden: ik bèn al gezegend.

Waarom bid ik dan? Omdat de wet van de liefde in mijn hart mij inspireert om voor andere mensen te bidden. Om voor hen zegen van de Vader te vragen.

Ik wil voor u bidden, en u bidt voor mij; zo werkt dat.

Matheus 6:33-34 *“Uw hemelse Vader weet wat u nodig hebt. Maar zoek eerst het Koninkrijk en Zijn gerechtigheid, en dit alles zal u bovendien geschonken worden. Maakt u dan niet bezorgd tegen de dag van morgen, want de dag van morgen zal zijn eigen zorgen hebben; elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad”.*

Je hebt een hemelse Vader, jij bent Zijn zoon. En je hemelse Vader wil niet dat jij je zorgen loopt te maken, want Hij zorgt al voor jou! Want een vader zorgt voor zijn kinderen.

De slaven maken zich zorgen, zij moeten voor zichzelf zorgen.

De zonen zorgen voor anderen.

Dat is de wet van de liefde.

Johannes 15:12-13 *“Dit is Mijn gebod: dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad. Niemand heeft groter liefde dan hij, die zijn leven inzet. Gij zijt Mijn vrienden indien gij doet wat Ik u gebied. Ik noem u niet meer slaven, want de slaaf weet niet wat zijn heer doet. Maar u heb Ik vrienden genoemd omdat Ik alles, wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, u heb bekend gemaakt”.*

Johannes 3:16-17 *“Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”.*

Liefde is de vervulling van de Wet. Die liefde van Jezus voor ieder van ons heeft de Wet van Mozes vervuld.

Je kunt doen wat je wilt, zegt Paulus, maar als het niet uit liefde is gedaan, dan heeft het geen waarde:

1 Corinthe 13:1-3 *“Al ware het dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal.
Al ware het dat ik profetische gaven had, en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist; en al het geloof had zodat ik bergen verzette, maar ik had de liefde niet, ik ware niets.
Al ware het dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet: het baatte mij niets”.*

Het gaat om geloof in Jezus. Geloof in Hem! Hij gaat dan Zijn wet van liefde in jouw hart schrijven.

Dan ga je anders leven, dan raak je je ik-gerichtheid kwijt. Je gaat God en andere mensen zegenen. Niet omdat dat moet, maar omdat er liefde in je hart is gekomen. Dan komen de zegeningen en de wonderen vanzelf:

Marcus 16:17-18 *“Deze tekenen zullen de gelovigen volgen:
in Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken zal het hen geen schade doen. Op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen genezen worden”.*

Geloof niet in de wonderen omwille van het wonderlijke, geloof alleen in Jezus. Deze tekenen zullen niet volgen hen, die in wonderen geloven, maar hen die in Jezus geloven! Dan komen die zegeningen gewoon.

Maar toen kwamen er mensen die je begonnen te vertellen wat je allemaal moet doen om zegen te kunnen ontvangen. Je moest maar veel bidden, het liefst in een religieuze houding, daar begon het mee. Maar:

- Ik bid niet om zegen te ontvangen: ik heb die zegeningen al ontvangen.
- Ik bid om jou te zegenen, ik zoek eerst het Koninkrijk.
- Mijn hemelse Vader weet wat ik nodig heb, dat hoeft ik Hem helemaal niet in vele krampachtige bewoordingen uit te leggen. Hij weet al wat ik nodig heb lang voordat ik ook maar mijn mond voor een gebed heb geopend. Want ik ben Zijn zoon. Ik ben geen knecht, ik ben een zoon van God.

Toen kwamen er mensen om je te vertellen dat je pas gezegend zou kunnen worden als je stipt je tienden zou betalen. Of dat je eerst een week moet vasten. Maar:

- Tienden betalen doen we vanuit ons hart, omdat we van God en medemensen houden.
- Heeft Jezus moeten vasten om Zijn erfenis te krijgen? Nee, Hij vastte voor ons!

Weer anderen zijn gekomen om je met vrome woorden aan te sporen goede werken te gaan doen. Want daardoor zou je hoger in de hemel kunnen komen.

- Alweer een lijst van voorwaarden en eisen, die angst veroorzaken als je er niet aan voldoet. Alsof het ontvangen van zegen afhangt van onze eigen inspanning.

Een Kerk, die optreedt met dit soort argumenten, gedraagt zich niet als zoon, maar als slaaf. Zij heeft veel regels en wetten die wij moeten houden om zegen te verdienen. Dan is het geen wonder dat ze niet groeit.

We komen later op dit onderwerp terug, maar hier zij al gezegd dat goede werken de vruchten zijn van het geloof in Jezus, en van de liefde voor Hem en medemensen in ons hart.

Je hoeft maar één ding goed te begrijpen:

Jij bent niet langer een slaaf onder de Wet.

Jezus heeft jij vrijgekocht, opdat jij de Belofte zou krijgen, en de zegeningen.

Daardoor zit je tussen Genesis-12 en Genesis-17, vóór de besnijdenis. Je hebt de wet van de liefde in je hart laten schrijven, en de zegeningen komen vanzelf.

Om zegen te ontvangen hoef je niets te doen. Zegeningen zijn genade, gratis.

Jezus heeft daarvoor de prijs betaald. Je gaat toch geen geld meer uittellen voor iets, waar al voor betaald is...!

Door het verlossend werk, dat Jezus op het kruis heeft volbracht, mogen wij ons verheugen in onze Heiland. Wij hebben alle reden om blij en dankbaar te zijn, om God te danken en om Hem te prijzen, om wie Hij voor ons en voor de wereld is.

Je hoeft Hem alleen maar je liefde te laten zien. Maar niet om daarmee of daardoor iets van Hem gedaan te krijgen: je hebt het allemaal al ontvangen!

Raar, maar waar: sommige christenen zijn bereid alles te doen om zegen van God te krijgen. Als ze daarvoor een half uur op hun hoofd zouden moeten staan, zullen ze uitlachen, maar intussen thuis stiekem gaan oefenen....

Wie gelooft in Jezus Christus is geen dienstknecht van God, maar kind van God.

Ga in de Belofte staan, en grijp dan je erfenis, NU.

Zelfs als je in zonde valt blijft je erfenis bestaan, blijft je bediening werkzaam. God verlaat de zondaar niet, maar zal hem wel disciplineren.

Jezus moest sterven opdat de erfenis beschikbaar zou komen.

Wij zijn kinderen van God, Hij zal ons nooit verlaten.

God zal evenmin Israël verlaten

Romeinen 8:15 *“Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij, om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader.*

Paulus schrijft hier over stukje Romeinse wetgeving. Als je geen kinderen had, dan kon je een kind adopteren. Ook een slaaf kon worden geadopteerd om je zoon te worden. Als de procedure rond adoptie was afgerond, dan had het geadopteerde kind het recht de vader aan te spreken met 'Abba'. Hij had dan ook recht op de hele erfenis; een geadopteerde zoon kon zelfs niet meer ontferd worden. Je kon je eigen zoon wel onterven, maar niet een geadopteerde zoon. Dat was tegen de wet.

Daarom schrijft Paulus in Romeinen 8 dat wij niet een geest van slavernij en angst hebben gekregen, maar die van geadopteerde zonen. Dat was een grote zekerheid binnen het Romeinse recht, en daarom gebruikt Paulus dit als voorbeeld ter illustratie van onze positie in Christus.

Wij zijn door ons geloof mede-erfgenamen geworden van Christus.

Hij is de eniggeboren Zoon van God, en heeft van de Vader alles in handen gekregen. Die hele erfenis deelt Hij met ons.

Romeinen 8:16-17 *“En de Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. Zijn we nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus (Galaten 4:6-7). Immers, indien wij delen in Zijn lijden, is dat om ook te delen in Zijn verheerlijking”.*

Jezus is de eniggeboren Zoon van God. Hij is daarom de enige erfgenaam van alles. En die deelt Hij met ons, Zijn volgelingen.

Galaten 3:29 *“Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de Belofte erfgenamen (Romeinen 4:13)”.*

Erfgenamen volgens de belofte, die Abraham in Genesis 12:2-3 had ontvangen. Het woord ‘zaad’ betekent hier gewoon ‘sperma’.
Paulus legt dit nader uit in:

Galaten 3:16 *“Nu werden aan Abraham de beloften gedaan, en aan zijn zaad (Genesis 12:7). Hij zegt niet: ‘en aan zijn zaden’, in het meervoud, maar in het enkelvoud: ‘en aan uw zaad’, dat wil zeggen: aan Christus”.*

De Belofte is dus gedaan aan Abraham en aan zijn zaad, dat is Christus.
Dit is de Belofte dat Abraham een groot volk zal worden, gezegend zal worden en tot zegen zal zijn, en dat in hem alle geslachten van de aarde gezegend zullen zijn.

Galaten 4:1-5 *“Zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, ook al is hij eigenaar van alles. Maar hij staat onder voogdij en toezicht tot het tijdstip, dat door zijn vader tevoren bepaald is. Zo leven ook wij, zolang wij onmondig waren, onderworpen aan de wereldgeesten. Maar toen de volheid van de tijd gekomen was heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de Wet, om hen, die onder de Wet waren vrij te kopen. Opdat wij het recht van (adoptief)zonen zouden verkrijgen”.*

Paulus schrijft hier aan de Galaten, een jonge Kerk met veel christenen uit een joodse achtergrond. Het probleem daar was, dat veel gelovigen teruggingen naar het houden van de Wet, inclusief de besnijdenis.

Paulus legt hen daarom uit dat wij niet terug hoeven te gaan naar het houden van de Wet, want we zijn al verlost zijn door de genade. Christus heeft ons vrij gemaakt van de vloek der Wet, opdat wij zonen Gods konden worden. Zodat wij de erfenis kunnen ontvangen van Hem.

Dat is de reden waarom Jezus op aarde kwam. Hij was de vervulling van de Wet. Hij droeg onze zonden en tekortkomingen, zodat wij als adoptiefzonen door God de Vader kunnen worden aangenomen.

In de Joodse traditie ben je tot je 12de jaar een kind. Dan ben je dienstbaar aan je ouders, en je moeder geeft je onderwijs. Na de Bar Mitswa word de eerstgeboren zoon een kind onder de Wet, en neemt de vader de opvoeding over.

Paulus verwijst naar deze traditie. Aan de Romeinen gebruikt hij de Romeinse wetgeving als voorbeeld; bij de Galaten gebruikt hij de joodse traditie als voorbeeld.

De kinderen van Israël waren ook kinderen van de belofte, onder de voogdij van de Wet, om ons tot Christus te brengen.

Als de zoon 30 jaar werd, dan nam hij de zaak van zijn vader over. De zoon kreeg daardoor tevens de beschikking over de hele erfenis. Hij kon die wel eerder opvragen (verloren zoon); dat kan vanwege het geboorterecht.

Jezus laat in het verhaal van de verloren zoon het hart van de vader zien. Hij gaf zijn zoon zijn deel van de erfenis, omdat hij daarvoor het geboorterecht had.

Jezus komt voor hen, die onder de Wet leven, om hen vrij te zetten. Opdat zij als zonen van God geadopteerd zouden kunnen worden.

Onder de Wet ben je kind, maar geen zoon.

In Christus ben je zoon.

Kinderen van Israël zijn nog onder de Wet, maar kunnen zonen Gods worden door Christus. Dat is de belofte voor hen, in de laatste dagen.

Romeinen 9:1-3 *“Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, want mijn geweten betuigt mij dit mede door de H.Geest. Ik heb een grote smart en een voortdurend hartzeer. Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees”.*

Dat is het hart dat wij voor Israël zouden moeten hebben. Paulus was bereid het oordeel van God te ondergaan ten gunste van zijn broeders. Dat is echter wat Jezus kwam doen, Hij nam Gods oordeel en onze doodstraf op Zich, dus het is voor Paulus niet nodig om dat nog eens over te doen. Maar Paulus had dezelfde bewogenheid in zijn hart als Jezus: om zijn leven te geven om te redden hen, die leefden onder de vloek van de Wet. Dat is de echte liefde voor Israël.

Romeinen 9:4-5 *“Immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen (Exodus 4:22) en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften; hunner zijn de vaders. En uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus, die is boven alles God, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen!”*

Romeinen 9:7 *“Maar het is niet mogelijk dat het woord Gods zou vervallen zijn. Want niet allen, die van Israël afstammen, zijn Israël. En zij zijn ook niet allen kinderen omdat zij nageslacht van Abraham zijn. Maar door Isaak zal men van nageslacht van u spreken (Genesis 21:12). Dat wil zeggen: niet de kinderen van het vlees zijn kinderen Gods, maar de kinderen der Belofte gelden voor nageslacht”.*

Christus is het zaad, en de kinderen der Belofte gelden als één zaad. Zij, die van Christus zijn, krijgen de hele erfenis, een eeuwige erfenis.

Hebreeën 9:15 *“Daarom is Jezus de Middelaar van een nieuw Verbond opdat, nu Hij de dood had ondergaan om te bevrijden van de overtredingen onder het eerste Verbond, de geroepenen de belofte der eeuwige erfenis ontvangen zouden”.*

Dus: door Christus zijn wij vrij van de Wet, en vrij van onze overtredingen, waardoor wij de belofte van een eeuwige erfenis konden krijgen.

Middelaar: iemand die een relatie tot stand brengt tussen twee partijen. In dit geval gaat het over de relatie tussen een heilig God en een zondige mensheid. Die nieuwe relatie is een nieuw Verbond, en een nieuw Testament.

Het woord ‘testament’ heeft twee betekenissen:

- Het gewone testament
- Het Verbond, een zakelijke overeenkomst.

Meestal betekent het gewoon 'testament', maar het kan in de Griekse tekst ook betrekking hebben op een verbond. Dat blijkt dan uit de context; veel Griekse woorden hebben meerdere betekenissen, en waar het over gaat blijkt uit de context. Hier is Jezus genoemd als de Middelaar van een nieuw Testament.

Hebreeën 9:16-17 *"Want waar een testament is, moet noodzakelijk van de dood van de erflater melding worden gemaakt. Een testament wordt toch alleen maar van kracht indien er iemand gestorven is, daar het nog geen gevolg heeft zolang de erflater leeft"*.

Een testament wordt pas van kracht na de dood van de erflater.

Interessant in deze verzen is dat Jezus de Middelaar is, maar Hij is ook de erflater.

Hij is dus de Middelaar van zijn eigen testament.

De erfenis is van Christus. Wij krijgen dus geen erfenis van de Vader, want Hij heeft alles aan de Zoon gegeven. Jezus is de erflater. Hij is het zaad. Hij krijgt en beheert de hele eeuwige erfenis. Hij heeft besloten om te sterven uit liefde voor ons, om heel die erfenis te kunnen geven aan ons.

Jezus stierf niet aan een kruis uit gehoorzaamheid aan God: Jezus wilde dat wij zouden delen in Zijn erfenis. Daar wilde Hij voor sterven. Zo groot is Zijn liefde voor ons. Hij wilde dat wij de volledige erfenis zouden krijgen.

Daarom zijn wij nu onder een nieuw Testament, en niet meer onder het Oude Verbond. Het Nieuwe Testament is gewoon een testament, terwijl het Oude Verbond een overeenkomst was.

- Het Oude Verbond was een overeenkomst met voorwaarden, waarvan je de zegen moest verdienen door je aan alle regels te houden.
- Het Nieuwe Testament is een Belofte, die je moet aannemen in geloof, en waarvan je de zegeningen zonder eigen inspanning mag ontvangen om ervan te genieten.

Dit is het fundament van het geloof.

Mensen, die dit geweldige cadeau niet kunnen aannemen, neigen ertoe weer wetten te willen gaan houden. Ze kennen geen andere zekerheid dan uit datgene, wat ze zelf hebben verdiend.

Maar er is geen Wet, geen religieuze vorm, geen kerkelijke traditie, die leven kan geven zoals alleen Jezus dat kan.

Zo verliezen deze gelovigen hun kracht en hun erfenis, hun zekerheid en hun vreugde. Ze tobben dag in dag uit met de vraag of ze wel echt gered zijn, of ze wel goed genoeg zijn. Maar ze weten het nooit zeker. Dat is een vreselijke manier om te leven.

Hebreeën 9:18-20 *"Daarom is ook het eerste Verbond niet zonder bloed ingewijd. Want nadat door Mozes elk gebod volgens de Wet aan al het volk was medegedeeld, nam hij het bloed der kalveren en der bokken met water, scharlaken wol en hysop, en besprenkelde het Boek zelf en al het volk, zeggende: Dit is het bloed van het Verbond, dat God u heeft voorgeschreven"*.

Mozes was de middelaar van het Oude Verbond, dat in die tijd met bloed van dieren gesloten werd.

Jezus is de Middelaar en de Erflater van het Nieuwe Verbond, dat in Zijn eigen bloed gesloten ging worden.

Nu kunnen we ook begrijpen waar het Avondmaal over gaat. Zoals een vader zijn kinderen om zich heen verzamelt vlak voor zijn dood, zo verzamelt Jezus Zijn discipelen op de avond voor Zijn lijden en dood. En Hij legt hen Zijn testament uit, en vertelt wat ze gaan ontvangen.

Mattheus 26:26-28 *“En terwijl zij zaten nam Jezus een brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan Zijn discipelen en zei: Neemt, eet, dit is Mijn lichaam. En Hij nam een beker, sprak de dankzegging uit en gaf hun die en zei: Drinkt allen hieruit. Want dit is het bloed van Mijn Verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden”.*

Jezus doet hetzelfde als Mozes, maar met Zijn eigen bloed. Hij kondigt Zijn dood aan, opdat Zijn leerlingen Zijn eeuwige erfenis zullen krijgen.

De Apostelen begrepen heel goed wat Jezus deed. Wij hebben daar wat nadere uitleg bij nodig. Zij begrepen dat Jezus voor hun zonden ging sterven, en dat zij daardoor Zijn testament, en de zegeningen van Zijn eeuwige erfenis zouden ontvangen.

Het Laatste Avondmaal is daarom het geweldige keerpunt in de geschiedenis van de mensheid.

Waaruit bestaat de erfenis?

1. De H.Geest, het meest kostbare, het meest dierbare. Hij komt en doopt met vuur. Alles wat Jezus had, dat hebben wij ook. Daarvoor is Hij gestorven.
2. Het eeuwige leven.

Abraham heeft in zijn leven een ontmoeting gehad met Jezus. Waar en hoe is dat geweest?

Galaten 3:8-9 *“En de Schrift, die tevoren zag dat God de heidenen uit geloof rechtvaardigt, heeft tevoren aan Abraham het Evangelie verkondigd: In u zullen alle volken gezegend worden (Genesis 12:3). Zij, die uit het geloof zijn, worden dus gezegend samen met de gelovige Abraham”.*

Het evangelie werd al aan Abraham gegeven.

In Genesis-12 krijgt Abraham de Belofte, die tevens een erfenis is. Hij gelooft die pas in Genesis-15. Maar vlak daarvoor, in Genesis-14, heeft hij deze bijzondere ontmoeting met Jezus. We lezen daarover eerst in:

Hebreeën 7:1-3 *“Want deze Melchisedek, koning van Salem, priester van de allerhoogste God, die Abraham bij zijn terugkeer na het verslaan van de koningen tegemoet kwam en hem zegende, aan wie Abraham ook een tiende van alles gegeven heeft, is vooreerst, volgens de uitlegging van zijn naam, koning der gerechtigheid. Vervolgens ook: koning van Salem, dat is: koning van de vrede. Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens. En, aan de Zoon van God gelijkgesteld, blijft hij priester voor altijd”.*

Deze Melchisedek is een priester voor altijd, zonder begin en zonder einde. Hij komt hier naar voren als een sterke persoonlijkheid, die in elk opzicht sterk doet denken aan Jezus Christus.

We lezen nu over de persoonlijke ontmoeting van Abraham met Melchisedek:

Genesis 14:18 *“En Melchisedek, de koning van Salem, bracht brood en wijn; hij was een priester van God, de Allerhoogste. En hij zegende hem en zei: Gezegend zij Abraham door God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde. En geprezen zij God, de Allerhoogste, die uw vijanden in uw macht heeft overgeleverd”*

Melchisedek legt aan Abraham hetzelfde uit wat Jezus later aan Zijn apostelen uitlegt bij het Laatste Avondmaal.

Genesis 14:20 *“En Abraham gaf hem van alles een tiende”.*

Het geven van de tiende werd pas 430 jaar later opgenomen in de Wet. Maar Abraham maakte een spontaan gebaar, een reactie uit zijn hart. Hij was gezegend in zijn onderneming, en als gevolg daarvan ging hij God zegenen, en die zegen aan anderen uitdelen.

Dat is een soort principe: als je zegen hebt ontvangen, dan ga je als vanzelf en spontaan die zegen uitdelen aan anderen. Niet omdat dat moet, maar dat is een gebaar vanuit je hart, waar de Heer Zijn woning heeft gemaakt.

Johannes 16:7 *“(Jezus zegt) Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen. Maar indien Ik heenga zal Ik Hem tot u zenden”.*

Jezus zegt hier: Als Ik niet sterf, dan kun je de erfenis niet krijgen. De belofte van de H.Geest is die erfenis.

Galaten 3:11-12 *“Dat door de Wet niemand voor God gerechtvaardigd wordt, is duidelijk: immers, de rechtvaardige zal uit geloof leven (Habakuk 2:4; Romeinen 1:17; Hebrëeën 10:38). Maar bij de Wet gaat het niet om geloof, maar: wie dat doet zal daardoor leven (Leviticus 18:5)”.*

Galaten 3:13-14 *“Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der Wet door voor ons een vloek te worden. Want er staat geschreven: Vervloekt is eenieder, die aan het hout hangt (Deuteronomium 21:23; Johannes 19:31). Zo is de zegen van Abraham gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte van Gods Geest zouden ontvangen door het geloof”.*

Het mooiste, wat Jezus ons belooft, is niet het eeuwige leven, maar de belofte dat Zijn Geest op ons zal komen. Die belofte, die erfenis, konden wij alleen maar krijgen als Jezus zou sterven. Dat legt Jezus voortdurend uit: Als Ik niet sterf kan de Geest niet komen, daarom is het beter voor jullie dat ik terug ga naar de Vader. Jezus is immers de erflater.

We zijn geen slaven meer, maar zonen van God. We hebben een erfenis.

Het is één ding om een relatie te hebben met God als Vader. Maar het is heel belangrijk om te weten dat wij een erfenis hebben gekregen. Alles, wat Jezus had, is aan ons gegeven. Alles: de H.Geest, eeuwig leven, de aarde, we zullen met Jezus heersen over de aarde. De H.Geest is het apéritief op de volledige erfenis.

Als dit je duidelijk is, dan besef je ook dat je deze erfenis niet kunt verdienen: je hebt die vanwege je geboorterecht. Je bent aangenomen als zoon, en je kunt je hemelse Vader aanspreken met Abba.

Wie dan wederom geboren is (Johannes 3) is erfgenaam van Christus.

Dat is de kern van het Nieuwe Testament.

Dat is Evangelie.

De erfenis kun je alleen krijgen door geloof. Dat is moeilijk voor ons, want wij willen steeds iets dóen! Petrus zei: Heer, ik zal met U sterven! Jezus zei: Dat zal niet kunnen. Maar toen Jezus gevangen genomen werd moest Petrus toch optreden, en sloeg iemands oor af met zijn zwaard.

Jezus heeft al het werk daarvoor gedaan: Hij wast mijn voeten, Hij stierf voor mij, opdat ik de erfenis zou kunnen ontvangen. Hij bidt voor mij. En als wij de erfenis hebben ontvangen, dan mogen wij God prijzen en en anderen zegenen.

Dat geloof in Jezus brengt goede vruchten voort, het leidt tot goede werken. Niet om de hemel te verdienen, maar als uiting van de liefde in ons hart. Dat gaat vanzelf. Jezus zegt: ik zal je Mijn geloof laten zien door Mijn werken. Wie in Hem gelooft zal als vrucht van dat geloof allerlei werken gaan doen, die hij nooit eerder heeft gedaan.

Zegen komt immers zonder voorwaarden.

Je geeft geen tienden om gezegend te worden, dat is het Oude Verbond. God zegende Abraham, en hij reageerde vanuit zijn hart door een tiende te geven. Niet als een verplichting, maar uit dankbaarheid.

Zo wilde Abraham God danken. Zo werkt de wet van de Liefde.

Slaven rekenen. Ze berekenen hun verplichtingen.

Zonen doen dat niet. Zonen geven uit liefde. Dan ga je alles delen wat je hebt, zoals Jezus dat deed. Dat is ook onze roeping: om meer en meer te gaan lijken op Jezus. Hij heeft ons gemaakt tot mede-erfgenamen van alles, wat van Hem is. Hij deelt met jou een eeuwige erfenis. En daarvan ga jij uitdelen. Je berekent niet eerst, je deelt alleen maar uit.

Wie liefde deelt, vermenigvuldigt het. Want er worden tenminste 2 mensen beter van. Daarom raakt het nooit op.

Zo zijn wij mede-erfgenamen van de Belofte, door Jezus Christus onze Heer.

Liefde gelooft alle dingen. Liefde vervult de Wet.

Christus heeft de Wet vervuld. Want Hij heeft Zijn liefde gegeven tot in de dood, toen wij nog zondaren waren. Zo werden wij ook nog eens mede-erfgenamen van de zegeningen van de Wet, door Jezus Christus onze Heer.

Nu zijn wij zonen van God de Vader, en mede-erfgenamen van de erfenis van Jezus. Dat mogen wij niet vergeten. Ook in de woestijn zorgt onze Vader voor ons, voor mij. Hij kent al onze zorgen, en draagt ons erdoorheen.

Vergeet nooit wie je ben in Christus: jij bent een zoon van God. Je hebt een geweldige erfenis ontvangen. Door Zijn Geest komt Jezus weer bij jou als je eerste liefde, en jij gaat Hem weer zien zoals je dat deed in je jonge jaren, toen er nog geen lading theologie over jullie relatie was uitgestort.

Dat is vernieuwing van je geloof,

dat is vernieuwing van je denken.

Dat is je erfenis in Christus.

Zo werkt de Geest, die ons is beloofd, en gegeven.

Galaten 3:21

“Is de Wet in strijd met de Belofte van God? Volstrekt niet! Want indien er een Wet gegeven was, die levend kon maken, dan zou inderdaad uit een Wet de rechtvaardigheid voortgekomen zijn.

Met andere woorden: er is géén wet die leven kan geven.

Twee principes: Geloof en Werken.

Er zijn twee principes die elkaar lijken tegen te spreken: Geloof en Werken. Er is in de Kerk veel verwarring (geweest) over deze twee principes. Eenzijdige benaderingen hebben ernstige gevolgen gehad. Maar wij willen proberen te ontdekken hoe die twee principes elkaar niet uitsluiten, maar in elkaar passen.

Romeinen 4:4-8 *“Nu wordt hem, die werkt, het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid.”*

Paulus begint met vast te stellen dat ons geloof niet voorkomt uit onze werken. Het is niet onze eigen verdienste dat wij tot geloof in Jezus zijn gekomen. Iemand moet het je het Evangelie wel vertellen, en je moet het Woord horen, maar geloof is uiteindelijk een gave van God.

Jacobus, in zijn Brief, lijkt echter iets heel anders te leren:

Jacobus 2:17-18 *“Indien het geloof niet met werken gepaard gaat, is het op zichzelf genomen dood. Maar, zal iemand zeggen: Gij hebt geloof en ik heb werken. Toon mij dan uw geloof zonder de werken, en ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken”.*

- Paulus zegt dus: wie geen goede werken kan laten zien, en alleen maar gelooft, zal gerechtvaardigd worden door zijn geloof.
- Jacobus zegt: Geloof zonder werken is dood.

Wie zegt het nou goed, wie heeft er nu gelijk?

Laten we beginnen met dit principe vast te leggen: We zijn gered door geloof, niet door werken. Jezus doet het werk, en wij zijn gered omdat we geloven in Hem.

Maar wat Jacobus uitlegt is: Geloof behoort wel vrucht te dragen.

Goede werken zijn dus geen voorwaarde om behouden te worden, maar ze zijn het gevolg van je geloof in Christus. Ze zijn een vrucht van dat geloof.

Als je goede werken maakt tot een voorwaarde om gered te kunnen worden, dan heb je een probleem. Wij worden niet gered vanwege onze goede werken.

Jacobus benadert dit principe van de andere kant als hij zegt: als er geen vruchten in je (geloofs)leven zijn, dan vraag ik mij af of daar wel geloof is.

We gaan dit uitleggen. Te beginnen bij deze stelling: “Als zonen hebben wij een erfenis”. Die krijgen we door ons geloof:

Romeinen 8:14-17 *“Allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods. Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader. Die Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus. Immers: als wij delen in Zijn lijden, is dat om ook te delen in Zijn verheerlijking”.*

Door geloof in Jezus worden we geadopteerde zonen van God. En als zonen zijn wij ook mede-erfgenamen van Christus.

Je erfenis is de vrucht van je geloof.

Als wij gezegend zijn door God, dan willen we anderen zegenen, zo werkt de wet van de Liefde.

Jouw verlangen om zegen voor anderen te zijn is de natuurlijke vrucht van je erfenis. Maar de zegen zelf is een deel van de erfenis, die we krijgen. Wij ontvangen de zegen van Abraham uit Genesis 12:2-3.

De duivel weet dat jij een erfenis ontvangen hebt. Hij weet dat je gezegend word, en hij weet dat je geloof goede vruchten zou moeten opbrengen. Als daar iets ontbreekt, dan zal de duivel je op dat punt beschuldigen.

Het woord 'redding' komt van het Griekse woord 'soteria'. Het betekent redding, zekerheid, veiligheid, heiligheid, genezing, bevrijding, voorspoed, en alle mogelijke vormen van zegeningen. Als er nu iets ontbreekt in één of meerdere aspecten van die 'soteria', dan zal de duivel je beschuldigen. Hij weet dat wij op aarde niet kunnen beschikken over onze volledige erfenis: we hebben "slechts" een voorschot ontvangen, een eerste aanbetaling, een aperitief voorafgaand aan het grote bruiloftsmaal van het Lam en Zijn bruid.

Een voorbeeld: als je niet helemaal gezond bent, zal de duivel komen en zeggen: als jij echt een zoon van God bent, dan zou je niet ziek kunnen zijn.

Of als je niet rijk bent in geld en goederen, dan zal de duivel je komen vertellen dat een echte zoon van God nooit aan iets gebrek zou kunnen hebben.

Of je maakt je zorgen, terwijl een zoon van God tot de berg van zijn zorgen zou moeten zeggen: hef jezelf op en stort in zee!

Daar zit een waarheid in, maar dat is maar een gedeeltelijke waarheid. Want pas bij de Wederkomst van Christus krijgen wij een nieuw en verheerlijkt lichaam, dat nooit ziek kan worden en nooit kan sterven. Tot dat moment leven wij als zwakke mensen een onvolmaakt leven in een gebroken wereld.

Ook ons kennen hier op aarde zal altijd "ten dele" zijn (1 Korinthe 13:10-12).

De waarheid zal ons vrijmaken, maar omdat we hier op aarde de waarheid maar ten dele kennen zijn we ook maar ten dele vrij. Die volle vrijheid zal komen als we Jezus zien van aangezicht tot aangezicht.

Dan ontvangen we ook onze volledige erfenis. We hebben wel het geboorterecht, maar op aarde krijgen we "slechts" een voorproefje van die volledige erfenis, en daarbij is de komst van de H.Geest inbegrepen. Kun je nagaan wat ons straks nog te wachten staat...!!

De duivel weet dit allemaal. Hij weet dat we hier "slechts" een voorschot van onze erfenis ontvangen, en dat daarin dus van alles nog kan ontbreken. Toch gebruikt hij die onvolmaaktheid om ons ervan te beschuldigen dat wij niet echt zonen Gods zijn.

Jezus kreeg in Zijn leven te maken met precies dezelfde beschuldigingen van de duivel. We hebben net gezien dat de H.Geest getuigt dat wij kinderen van God zijn (Romeinen 8:15). En als we zonen Gods zijn, dan zijn we mede-erfgenamen met Christus.

Diezelfde H.Geest getuigde ook van Jezus dat Hij de Zoon van God was.

Matheus 3:17

"En zie, een stem uit de hemel zei: Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in wie Ik Mijn welbehagen heb".

Direct na dit getuigenis leidt de Geest Jezus naar de woestijn, om door de duivel te worden verleid.

Matheus 4:1-3

“Toen werd Jezus door de Geest naar de woestijn geleid om verzocht te worden door de duivel. En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten gevast had, kreeg Hij ten laatste honger. En de verzoeker kwam en zei tot Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg dan, dat deze stenen broden worden”. Wat was hierin nu de verleiding? Dat er twijfel wordt gezaaid over dat Zoonschap van Jezus: als jij de Zoon van God bent.....

Jezus onderwijst ons over de betekenis van een vader:

Matheus 7: 9-11

*“Welk mens onder u zal, als zijn zoon hem om een brood vraagt, hem een steen geven? Of als hij een vis vraagt, zal hij hem toch geen slang geven?
Indien gij dan, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemel het goede geven aan hen, die Hem daarom bidden”?*

Als zonen hebben we een Vader, en dus een erfenis, en goede gaven.

En met deze zekerheid verleid de duivel Jezus: “Als U de Zoon van God bent, verander dan deze stenen in brood”.

Hier zit een stuk waarheid in: een zoon, die honger heeft, zou geen stenen moeten krijgen, maar brood. De duivel constateerde dat er iets ontbrak in de erfenis, die Jezus als Zoon van Zijn Vader had ontvangen. En hoewel Jezus werkelijk de Zoon van God was, was Hij op aarde gekomen als mens. Met menselijke beperkingen. Met honger, met vermoeidheid, met tekorten. De duivel kon Jezus nooit beschuldigen van zonde, maar Hij kon Hem wijzen op onvolmaaktheden in Zijn erfenis. Want welke zoon krijgt van zijn vader een steen als hij brood nodig heeft?

De vrucht van onze erfenis in Christus omvat heel veel geweldige en goede dingen.

Maar niets en niemand is perfect op deze aarde. Iedereen heeft zwakke plekken en tekorten. En daarop “pakt” de duivel ons. Hij neemt iets wat de vrucht zou moeten zijn van ons zoonschap van God, en maakt er een voorwaarde van. Dat soort verleidingen zijn herkenbaar, want ze beginnen steevast met het woordje “als”. Zie Matheus 4: “Als U de Zoon van God bent, bewijs dat dan door een wonder te doen”. De vrucht van het Zoonschap van Jezus zou voorspoed moeten zijn, maar Hij heeft honger. Hij zou van Zijn Vader brood moeten krijgen in plaats van stenen. Brood is hier de vrucht van het Zoon-zijn, want de Vader zou daarin moeten voorzien. De stenen duiden erop dat er ofwel geen Vader is, of dat hij zijn taak niet kent. In beide situaties is Hij geen Vader, en zonder Vader kan er geen Zoon zijn....

De duivel wil Jezus ertoe verleiden om de stenen als bewijsstuk tegen Zijn Zoonschap dan maar zelf te veranderen in brood. Om een wonder in eigen kracht te doen. “Bewijs door een wonder dat jij de Zoon van God bent”. Als je die stenen niet in broden kunt veranderen, dan ben je de Zoon van God niet, want dan heb je geen Vader die je honger stilt. Maar als Jezus die stenen wel in brood zou veranderen, en daarmee zou bewijzen dat Hij wél de Zoon van God is, dan zou Hij een ‘werk’ doen.

Maar de Zoon van God is niet de Zoon van God omdat Hij wonderen kan doen: Hij is de Zoon van God omdat Hij gelooft in Zijn hemelse Vader.

En wij zijn geen ‘zonen Gods’ omdat bepaalde tekenen ons volgen, maar omdat wij geloven in onze Heer Jezus Christus als onze Heer en Verlosser.

Maar er moeten wel vruchten zijn.

Wat een natuurlijke vrucht moet zijn, wordt gemaakt tot voorwaarde om gered te worden. De duivel beschuldigt je: je bent ziek geworden, DUS ben je geen kind van God. Je hebt zorgen, DUS heb je geen Vader in de hemel die voor jou zorgt.

We kennen allemaal deze bijzondere tekst:

Marcus 16:17-18 “Deze tekenen zullen de gelovigen volgen:
in Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken zal het hen geen schade doen. Op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen genezen worden”.

Als die tekenen er niet zijn, dan komt de duivel om je te vertellen dat je ‘dus’ geen kind van God kunt zijn. Want er ontbreekt iets aan je erfenis.

Als jij vervolgens wilt bewijzen dat je toch een zoon van God bent door je geloof in Jezus, dan krijg je de neiging om een ‘werk’ te gaan doen, teneinde zeker te weten dat je gered bent. Dan ga je proberen brood te maken uit stenen.

Met een eigentijds voorbeeld kun je dit nog beter illustreren:

Op een dag heb je te weinig voedsel in je ijskast. Dan komt de duivel en zegt: als jij echt een zoon van God bent, dan zou je koelkast altijd vol moeten zijn. Spreek daarom tot de koelkast, opdat hij gevuld zal worden....

Als jij echt een zoon van God bent, dan zal je koelkast gevuld worden, want dan heb je een Vader die inderdaad voor jou zorgt.

Ga je het zien?

Voor mensen met een ambt of taak in Kerken en Gemeenten is dit een groot probleem. Want waar zijn in hun bediening die tekenen die de gelovigen zouden behoren te volgen? Als jij voor zieke mensen bid, en ze worden toch niet beter, en sterven zelfs, dan gaat de duivel je beschuldigen: “Als jij echt een zoon van God bent, dan zouden er toch minstens een paar wonderen in je bediening moeten zijn...” Dat is waar, maar slechts ten dele.

Vergeet niet dat wij leven in een gebroken schepping, en dat alles, wat wij doen, onvolmaakt is. Dat geldt ook voor mensen die een bediening hebben in de Kerk van Jezus Christus; dat geldt ook voor “de gelovigen”.

De duivel wijst je voortdurend op alles, wat er ontbreekt aan je erfenis.

Bij alles wat je doet, zelfs bij alle successen die je behaalt, zal de duivel steeds zeggen: “Het is niet genoeg, er zouden meer wonderen moeten gebeuren... Als jij echt een kind van God bent, zouden er veel meer tekenen moeten zijn”. Hij zal je ook altijd blijven wijzen op dat ene, wat niet volmaakt was. Al doe je 999 dingen goed, en 1 ding fout, dan “pakt” hij je op dat ene punt.

Als je echt een kind van God bent, zou je perfect moeten zijn in je bediening. Maar dat komt later: de volmaaktheid komt in de hemel. Jij bent niet gered vanwege je perfecte werken, maar door het lijden en sterven van Jezus. In deze gebroken wereld worstelen wij: de dingen, de goede werken, die we willen doen, die doen we niet. En wat we niet willen doen, de zonde, dat doen we wel. Dan komt de duivel je beschuldigen van tekorten in je zoonschap, dan komt hij je ontmoedigen: “Je erfenis is niet compleet...”.

Hoe vinden we een bijbels evenwicht tussen Geloof en Werken?

In Matheus 4 lezen we dat er engelen kwamen om Jezus in de woestijn eten te brengen. Zijn Vader zorgde wel degelijk voor Hem, zolang Jezus maar niet inging op de verleiding om uit eigen kracht te bewijzen wie Hij was. Hoe langer je zelf blijft proberen om stenen in brood te veranderen, des te langer blijf je in de woestijn. Je kunt daar 40 dagen zijn, of 40 jaar, zoals het volk Israël. Maar hoe eerder je leert dat je hemelse Vader voor jou zorgt, des te eerder kom je in het Beloofde Land.

Het principe van Jacobus is dit: "Je hebt reden om bezorgd te zijn als je helemaal geen vrucht van je geloof zou zien". Kennelijk waren er in zijn dagen mensen die tot geloof waren gekomen, gered waren, en vervolgens gingen zitten wachten om de wederkomst van Jezus. Ze leefden verder voor zichzelf, zagen of hoorden niets en deden niets voor anderen. Zoals de knecht in de parabel die zijn talent in de grond stopte om maar geen risico op mislukking te hoeven nemen. Dat probleem bespreekt Jacobus hier.

De balans tussen Paulus en Jacobus is: Je geloof moet vrucht voortbrengen, hoewel die niet volmaakt zijn.

Kijk naar de dingen die God in jouw leven doet. Kijk niet naar wat eraan ontbreekt. Het kan misschien wel beter, maar je hebt wel vrucht voortgebracht. De duivel wil je wijzen op alles, wat er aan je geloofsleven en aan je erfenis ontbreekt, wat daarin onvolmaakt is. Maar Jezus adviseert ons om te kijken naar datgene, wat God in jouw leven heeft gedaan!

Laat de duivel je niet beschuldigen, maar ga van glorie naar glorie. Groei in je geloof. Dan word je leven een stuk eenvoudiger.

We hebben allemaal perioden in ons leven waarin we weinig vrucht dragen. Je leven voelt schraal aan als een gure oostenwind in de winter. In zo'n periode mogen we vertrouwen op onze Heer, die ons uit die woestijn zal leiden.

Hoe komen we snel die woestijn uit?

Principe: Je kunt de zegen en je erfenis niet verdienen door er zelf voor te werken. Daar is al voor betaald door Jezus. Goede werken zijn geen voorwaarde om zegen te ontvangen, dat zijn de vruchten van je geloof in Jezus. God wil jou helpen om iets te doen met jouw geloof. Daar wijst Jacobus op.

1 Petrus 5:6

*"Vernedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te zijner tijd.
Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u".*

Matheus 23:12

"Al wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden; en al wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden".

Psalm 55:23

"Hij zal nimmermeer toelaten dat de rechtvaardige wankelt".

Onze moeilijkheid, mijn probleem, is, dat wij iets hebben tegen vernedering. Onze trots staat daarvoor vierkant in de weg.

Ik vind het moeilijk om toe te geven dat een ander iets beter kan dan ik. Ik vind het zelfs moeilijk om te erkennen dat God voor mij wil zorgen, in mij wil aanvullen wat mij ontbreekt.

De erkenning, dat ik mijzelf niet kan veranderen in een beter mens, dat is mijn vernedering. Om zover te komen moet ik mijn opgeblazen trots inleveren.

Je vernedert jezelf doordat je al je zorgen aan God geeft.

Als je voor jezelf zorgt, dan denk je: dat kan ik zelf. Dat is trots. Trots initieert eigen werken, werk in eigen kracht.

Als je erkent dat je iets niet kunt oplossen, dan moet je hulp inroepen; dat is vernederend. Maar het is ook je redding.

Ook hier is sprake van het zoeken naar een juiste balans, want je kunt naar twee kanten overdrijven.

Trots is niet altijd verkeerd: je mag best trots zijn op jezelf als je iets goed hebt gedaan.

Maar trots kan doorslaan naar verwaandheid, ijdelheid en arrogantie, naar neerkijken op anderen en jezelf verheffen.

De erkenning dat een ander iets beter kan dan jij kan worden beschouwd als een stukje vernedering. Maar ook dat kan doorslaan: naar kruiperige dienstbaarheid, overdreven complimenten, de stroopkwast hanteren in je relaties. Met de bedoeling om er zelf wat beter van te worden.

De apostel Petrus is hier een goed voorbeeld.

Johannes 13:5-9 *“Daarna deed Jezus water in het bekken en begon de voeten der discipelen te wassen, en af te drogen met de doek waarmee Hij omgord was.
Hij kwam dan bij Simon Petrus. Deze zeide tot Hem: Heer, wilt U mij de voeten wassen?
Jezus antwoordde en zei: Wat Ik doe weet gij nu niet, maar gij zult het later verstaan.
Petrus zei tot Hem: Gij zult mijn voeten niet wassen in eeuwigheid!
Jezus antwoordde hem: Indien Ik u niet was, hebt gij geen deel aan Mij.
Simon Petrus antwoordde Hem: Heer, niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd!”*

Dat was een stuk vernedering voor Petrus: dat zijn Heer hem de vuile voeten zou wassen! Je proeft de verontwaardiging in zijn uitroep: “U zult mij de voeten in eeuwigheid niet wassen”!

Jezus wil voor jou zorgen. Hij wil jou dienen.

- Trots zegt: “Ik heb U niet nodig, ik vertrouw op mijzelf”.
- Nederigheid zegt: “Ga Uw gang, Heer, ik vertrouw U”.

Dit is heel mooi. De duivel wil je schiften als tarwe, maar Ik heb voor jou gebeden, zegt Jezus.

Jezus doet voorbede voor jou en mij, voor ieder van ons. Hij heeft ons de voeten gewassen, Hij heeft voor ons gebeden, Hij is voor ons aan het kruis gestorven.

Na de Opstanding maakt Jezus een ontbijt klaar voor Petrus. Hij doet alles, Hij gaat voor ons tot het uiterste...! Hij redt je volledig, Hij doet een volmaakt werk aan jou en mij.

Hebreeën 7:25 *“Jezus heeft, doordat Hij in eeuwigheid blijft, een priesterschap, dat op geen ander kan overgaan.
Daarom kan Hij ook volkomen behouden wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten”.*

In de hemel doet Jezus voorbede voor de heiligen. Door Zijn gebed kan Hij de heiligen volkomen behouden. Hij wast nog steeds je voeten, Hij bidt nog steeds opdat jouw geloof niet zal bezwijken. Hij doet nog steeds alles voor jou!

Láát Jezus Zijn werk dan doen. En als je trots je in de weg zit, slik dan maar een keer. Doe een stapje terug, verneder jezelf maar door te erkennen dat jij het niet zelf kunt, en dat je Jezus nodig hebt. Dan ben je snel uit de woestijn.

Jezus is naar de hemel teruggegaan (Hemelvaart), en daar bidt en pleit Hij onophoudelijk voor ieder van ons. Daarom kan Hij iedereen, die bij Hem komt, volledig redden en behouden. Daarom zijn wij volkomen gered en bevrijd.

Je gaat naar de hemel omdat Jezus voor je bidt en werkt. Hij is in jou een goed werk begonnen, en Hij zal dat afmaken. Als je het zelf probeert te doen, zul je falen.

Je kunt worstelen met de fouten in je karakter, en denken dat je jezelf kunt verbeteren. Dat goede voornemen lukt even, maar dan val je weer terug. Mogen al je moeilijkheden even kortstondig zijn als je goede voornemens, dan leef je heel wat prettiger.

Denk jij dat je het werk van God kunt doen?

Dan ben je net als Petrus: "Ik zal U volgen, Heer, ik zal met U sterven"! En hij pakte zijn bijbeltje en zijn zwaard, en begon oren af te hakken....

Denk je dat je op die manier het werk van God kunt doen?

Dan laat Hij je de gevolgen van je eigenwijsheid voelen. Hij laat je gebukt gaan onder mislukkingen. Maar Jezus heeft al lang voor je gebeden dat je geloof niet onder die druk zal bezwijken. Hij bidt voor jou en mij voordat en nadat we falen. Want Hij wil het werk van jouw heiliging en vervulling doen; Hij is de Enige die jou op Hem kan doen lijken. En dat is tenslotte de bedoeling.

Jezus zal je volmaakt maken, maar je moet het Hem in handen geven.

Hij wil het werk voor je doen; jij mag je ontspannen, en intussen genieten van Zijn schepping.

Er staat immers geschreven: zoek eerst het Koninkrijk van God, en al het overige zal je worden toegeworpen. Vertrouw God, Hij zal voor jou zorgen. Want jij bent Zijn kind. En je Vader weet als geen ander wat je nodig hebt.

Dat is de basis van het Nieuwe Testament.

Als we zondigen hebben we een advocaat bij de Vader, een pleitbezorger, het Griekse woord 'paracletos'. Iemand die voor ons voorbede doet.

We mogen in elke situatie in nederigheid komen bij Hem, met al ons onvermogen, en met ons onvolmaakte vertrouwen in Hem. Dat is nederigheid: al je zorgen op Hem leggen. Maak je geen zorgen, we zijn zonen. We hebben een erfenis. De Vader zal voor ons zorgen.

Als je je zorgen maakt, dan ben je bezig zelf een oplossing uit te werken. Maar laat je niet verleiden tot het zelf willen proberen. De Vader zal engelen sturen om je te voeden. Het kan allemaal anders gebeuren dan je verwacht, maar vertrouw God nou maar. Maak je geen zorgen. Kijk niet naar de omstandigheden, maar naar Hem die naast je loopt. Luister naar elk woord dat Hij zegt, want Hij geeft je ook wijsheid en inzicht. Leg je zorgen op Hem, want Hij zorgt voor jou. Wacht op de oplossing van de Heer, wacht op Zijn antwoord. Dan zal de zegen over je komen.

Je hebt een Vader, je hebt een erfenis. Laat Jezus zorgen. Dan zal de zegen komen, dan gaan er wonderen gebeuren.

Ik moet nog steeds veel leren. Maar ik ben een zoon van God, en ik heb een Vader en een erfenis.

Geef je zorgen aan God. Dat is niet gemakkelijk.

Hoe maak je je geen zorgen? Door niet te denken aan je probleem. De Bijbel zegt in

Filippenzen 4:8-9: *“Al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein en beminnelijk is, al wat welluidend is, al wat deugd heet of lof verdient: bedenkt dat; en de God van vrede zal met u zijn”.*

Denk aan iets wat je graag doet. Ga fietsen. Fietsen is beter dan je zorgen maken. Fietsen is misschien we een deel van je erfenis.

Ga aan andere dingen, aan leuke dingen denken. Zo leg je je zorgen bij Gods troon neer. Het is dan niet meer jouw probleem, maar dat van je Vader in de hemel.

Denk aan iets goeds, dan krijg je vrede in je hart, en slaap je goed.

Zo zorgt God voor jou, in elke situatie.

Ik heb mijn verantwoordelijkheden, ik moet doen wat ik kán doen. Zorgen maken hoort daar niet bij, dat is niet bijbels. Laat God doen wat jij niet kunt doen.

Probeer niet uit te zoeken hoe dit werkt, maar geniet van de zegen die je ontvangt.

Heb vreugde in je verdrukking: vreugde krijg je als je je zorgen aan Jezus hebt gegeven. Je lacht de hele dag, en je weet niet waarom. Dat is bijbels.

Zo krijg je een heel andere kijk op het leven. Want jouw hemelse Vader zorgt voor jou.

Dit gaat in tegen alles wat redelijk en verstandig is, maar ik geniet er van.

God wil dat wij Hem vertrouwen.

Jesaja 26:3 *“Standvastige zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt. Vertrouwt op de Heer voor immer, want Hij is een eeuwige rots”.*

Vertrouwen in God geeft volkomen vrede.

Spreuken 3:5 *“Vertrouw op de Heer met uw ganse hart
En steun op uw eigen inzicht niet”.*